

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU
(tretia komora)
z 22. októbra 2008

Vec F-46/07

Marie Tzirani
proti
Komisii Európskych spoločenstiev

„Verejná služba — Úradníci — Prijímanie — Vymenovanie do platovej triedy —
Povýšenie — Miesto riaditeľa — Zamietnutie kandidatúry — Výkon rozsudku,
ktorým sa zrušilo rozhodnutie o vymenovaní — Prípustnosť“

Úplné znenie v jazyku konania (francúzština) II-A-1 - 1773

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 236 ES a článku 152 AE, ktorou M. Tzirani navrhuje jednak zrušiť rozhodnutie Komisie z 30. augusta 2006 o vymenovaní D. J. na miesto riaditeľa riaditeľstva B „Služobný poriadok: politika, riadenie a poradenstvo“ generálneho riaditeľstva „Personál a administratíva“ Komisie, a ktorým bola zamietnutá jej kandidatúra na toto miesto a jednak zaviazat Komisiu na zaplatenie náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorú údajne utrpela

Rozhodnutie: Rozhodnutie o zamietnutí kandidatúry žalobkyne na miesto riaditeľky riaditeľstva B „Služobný poriadok: politika, riadenie a poradenstvo“ generálneho riaditeľstva „Personál a administratíva“ Komisie sa zrušuje. Rozhodnutie o vymenovaní pána D. J. na miesto riaditeľa riaditeľstva B „Služobný poriadok: politika, riadenie a poradenstvo“ generálneho riaditeľstva „Personál a administratíva“ Komisie z 30. augusta 2006 sa zrušuje. Komisia je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu škody vo výške 10 000 eur. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá. Komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobkyne.

Abstrakt

*1. Úradníci — Žaloba — Záujem na konaní — Žaloba smerujúca proti nevykonaniu rozsudku, ktorým bolo zrušené zamietnutie kandidatúry na voľné pracovné miesto — Prípustnosť
(Článok 233 ES; Služobný poriadok úradníkov, články 90 a 91)*

*2. Žaloba o neplatnosť — Rozsudok o zrušení — Účinky — Povinnosť prijať vykonávacie opatrenia — Rozsah
(Článok 233 ES)*

*3. Úradníci — Voľné pracovné miesto — Obsadenie prostredníctvom povýšenia alebo preloženia — Porovnávacie hodnotenie zásluh uchádzačov — Zamestnanie v platovej triede A 1 alebo A 2 — Voľná úvaha administratívy
(Služobný poriadok úradníkov, článok 29 ods. 1 a článok 45 ods. 1)*

4. *Úradníci — Žaloba — Dôvody — Zneužitie právomoci — Pojem*

5. *Úradníci — Rovnosť zaobchádzania — Rovnosť medzi úradníkmi mužského a ženského pohlavia — Výnimky*
(Článok 141 ods. 3 a 4 ES)

6. *Úradníci — Povýšenie — Porovnávacie hodnotenie zásluh — Zásada práva na služobný postup*
(Služobný poriadok úradníkov, článok 29 ods. 1, články 43 a 45)

7. *Úradníci — Žaloba — Rozsudok o zrušení — Účinky — Zrušenie zamietnutia kandidatúry — Uvedenie právneho postavenia dotknutej osoby do predošlého stavu — V dôsledku toho zrušenie následných aktov týkajúcich sa tretích osôb — Podmienky*
(Služobný poriadok úradníkov, článok 91, ods. 1)

8. *Úradníci — Žaloba — Neobmedzená právomoc — Možnosť zaviazat' ex offio žalovanú inštitúciu na náhradu škody*
(Služobný poriadok úradníkov, článok 91, ods. 1)

9. *Úradníci — Mimozmluvná zodpovednosť inštitúcií — Podmienky — Protiprávnosť*

1. Adresát rozsudku o zrušení aktu inštitúcie je priamo dotknutý tým spôsobom, akým inštitúcia vykoná tento rozsudok. Je teda oprávnený navrhnúť, aby súd Spoločenstva určil prípadné nesplnenie povinnosti inštitúcie, ktoré pre ňu vyplývajú z uplatniteľných ustanovení. Z toho vyplýva, že žalobca má záujem na podaní žaloby proti rozhodnutiu Komisie o vymenovaní uchádzača na obsadzované pracovné miesto, pretože toto rozhodnutie súvisí so spôsobom, akým Komisia vykonala rozsudok Súdu, ktorý zrušil prvé rozhodnutie Komisie o vymenovaní toho istého uchádzača na rovnaké pracovné miesto. Tento záver nemožno spochybniť skutočnosťou, že žalobca nemohol požadovať

nové vyhlásenie výberového konania na uvedené pracovné miesto, ktoré bolo medzitým obsadené vymenovaním tretieho uchádzača. Zájmy tretích osôb a záujem služby sa totiž môžu zohľadniť pri posudzovaní dôsledkov, ktoré by malo zrušenie napadnutého rozhodnutia, ak sa posudzovanie uskutočňuje prípadne po preskúmaní zákonnosti uvedeného rozhodnutia.

(pozri body 37 a 38)

Odkaz:

Súdny dvor: 28. februára 1989, van der Stijl a Cullington/Komisia, 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 a 232/87, Zb. s. 511, bod 18

Súd prvého stupňa: 31. januára 2007, C/Komisia, T-166/04, Zb. VS s. I-A-2-9, II-A-2-49, bod 25 a tam citovaná judikatúra

2. Prislúcha inštitúcii, ktorá zrušený akt vydala, aby určila, aké sú požadované opatrenia na vykonanie rozsudku o zrušení. Uplatnením voľnej úvahy je administratívny orgán povinný dodržiavať ustanovenia práva Spoločenstva, ako aj výrok a odôvodnenia rozsudku, ktorý má vykonať. Absolútna záväznosť zrušujúceho rozsudku súdu Spoločenstva sa týka tak jeho výroku, ako aj odôvodnení, ktoré sú jeho nevyhnutným podkladom. Odôvodnenie totiž jednak presne určuje ustanovenia, ktoré sú považované za protiprávne, a jednak poukazuje na presné dôvody protiprávnosti konštatovanej vo výroku, ktoré musí dotknutá inštitúcia vziať do úvahy pri nahradení zrušeného aktu. Konanie, v ktorom má byť takýto akt nahradený, tak môže byť opätovne uskutočnené

presne od toho bodu, kedy k protiprávnosti došlo. Zrušenie právneho aktu Spoločenstva sa teda nevyhnutne nedotýka všetkých prípravných právnych aktov, ale znamená, že na účely prijatia nového aktu, ktorý nahrádza zrušený akt, ma administratíva zohľadniť okamih, keď sa protiprávnosť prejavila.

(pozri body 49 – 53)

Odkaz:

Súdny dvor: 21. decembra 1954, France/Vysoký úrad, 1/54, Zb. s. 7, 33; 12. júla 1962, Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken/Vysoký úrad, 14/61, Zb. s. 485, 515; 13. novembra 1963, Erba a Reynier/Komisia, 98/63 R a 99/63 R, Zb. s. 551, 555; 26. apríla 1988, Asteris a i./Komisia, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, Zb. s. 2181, bod 27; 12. novembra 1998, Španielsko/Komisia, C-415/96, Zb. s. I-6993, body 31 a 32; 14. septembra 1999, Komisia/AssiDomän Kraft Products a i., C-310/97 P, Zb. s. I-5363, bod 54

Súd prvého stupňa: 8. októbra 1992, Meskens/Parlament, T-84/91, Zb. s. II-2335, bod 73

Súd pre verejnú službu: 17. apríla 2007, C a F/Komisia, F-44/06 a F-94/06, Zb. VS s. I-A-1-95, II-A-1-537, body 33 až 35

3. Menovací orgán disponuje, najmä pokiaľ ide o obsadenie veľmi vysokého pracovného miesta zodpovedajúceho platovej triede A 1 alebo A 2, širokou mierou voľnej úvahy pri porovnávaní zásluh uchádzačov. Pri výkone tejto širokej miery voľnej úvahy však musia byť čo najúplnejšie dodržané všetky príslušné právne predpisy, teda nielen oznámenie o voľnom pracovnom mieste, ale aj prípadné procesné pravidlá, ktorými je tento orgán vybavený na výkon tejto

voľnej úvahy. Procesné pravidlá, uplatniteľné na vymenovanie takisto tvoria časť právneho rámca, ktorý musí striktné dodržiavať.

Pred prijatím konečného rozhodnutia o vymenovaní, menovací orgán musí byť sám schopný poznať a posúdiť údaje, ktoré viedli v každom štádiu výberového konania na rôznych poradných administratívnych stupňoch k prijatiu takých poradných stanovísk, aké sú mu predložené.

(pozri body 66, 67 a 108)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 6. júla 1999, Forvass/Komisia, T-203/97, Zb. VS s. I-A-129 a II-705, bod 45; 20. septembra 2001, Coget a i./Dvor audítorov, T-95/01, Zb. VS s. I-A-191, II-879, bod 113; 9. júla 2002, Tilgenkamp/Komisia, T-158/01, Zb. VS s. I-A-111, II-595, bod 50; 18. septembra 2003, Pappas/Výbor regiónov, T-73/01, Zb. VS s. I-A-207, II-1011, bod 53; 4. júla 2006, Tzirani/Komisia, T-88/04, Zb. VS s. I-A-2-149, II-A-2-703, body 78 a 81

4. Pojem zneužitie právomoci predpokladá, že administratívny orgán uplatňuje svoje právomoci na iný účel, akým je účel, na ktorý mu boli udelené. O zneužitie právomoci pri rozhodnutí ide iba vtedy, keď sa na základe presných, objektívnych a zhodných nepriamych dôkazov zdá, že rozhodnutie bolo prijaté na dosiahnutie iných než stanovených cieľov. Nepostačuje teda, že sa na podporu daných tvrdení uplatňujú určité skutočnosti, je potrebné predložiť presné, objektívne a zhodné

nepriame dôkazy, ktoré sú spôsobilé preukázať ich pravdivosť alebo aspoň ich pravdepodobnosť.

Pokiaľ sa konštatovala neexistencia zjavne nesprávneho posúdenia menovacím orgánom v rozhodnutí o vymenovaní, tvrdenie týkajúce sa údajného zneužitia právomoci uvedeného orgánu sa nemôže zakladať na donienke, že porovnávacie hodnotenie zásluh by muselo viesť k zamietnutiu kandidatúry vymenovaného uchádzača.

(pozri body 159 – 161)

Odkaz:

Súdny dvor: 6. marca 2001, Connolly/Komisia, C-274/99 P, Zb. s. I-1611, bod 113

Súd prvého stupňa: 5. júla 2000, Samper/Parlament, T-111/99, Zb. VS s. I-A-135 a II-611, bod 64; 26. novembra 2002, Cwik/Komisia, T-103/01, Zb. VS s. I-A-229 a II-1137, bod 28; 10. júna 2008, Ceuninck/Komisia, T-282/03, Zb. VS s. I-A-2-27, II-A-2-165, bod 48

5. Aj za predpokladu, že by bolo možné dovolávať sa voči inštitúciám Spoločenstva článku 141 ods. 4 ES týkajúceho sa pozitívnej diskriminácie, toto ustanovenie iba umožňuje, ale nezakladá povinnosť, pristúpiť k pozitívnej diskriminácii v prospech žien. Aj keď je pravda, že si Komisia stanovila ako cieľ rovnováhu medzi mužmi a ženami pri rozdeľovaní pracovných miest a rozvinula pozitívnu činnosť a stratégiu na podporu pridelovania pracovných miest ženám; predsa z tohto hľadiska právne nástroje na vykonanie tejto stratégie nemajú

záväznú povahu, a teda nepodliehajú súdnemu preskúmaniu Súdom pre verejnú službu, pokiaľ ide o ich dodržiavanie inštitúciami. Zásada rovnosti príležitostí sa teda v každom prípade vzťahuje len na rovnosť zásluh medzi uchádzačmi.

(pozri body 180 – 183 a 186)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 3. februára 2005, Mancini/Komisia, T-137/03, Zb. s. I-A-7 a II-27, body 120, 122 až 124

6. Zásada, podľa ktorej má každý úradník právo na služobný postup v rámci svojej inštitúcie, nachádza svoje uplatnenie v poradí priorít určenom v článku 29 ods. 1 služobného poriadku, pokiaľ ide o spôsob prijímania a povinnosť vykonať porovnávajúce hodnotenie zásluh uchádzačov. V tejto súvislosti služobný poriadok nepriznáva nijaký nárok na povýšenie, a to ani úradníkom, ktorí splňajú všetky podmienky na to, aby boli povýšení. V prípade neexistencie osobitných argumentov preukazujúcich, že administratíva v dotknutej osobe vyvolala odôvodnenú nádej týkajúcu sa pracovného miesta, o ktoré sa uchádzala, nemôže sa dovoliavať ochrany legitímnej dôvery, že mala byť vymenovaná na toto pracovné miesto.

(pozri body 196 a 197)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 12. februára 1992, Volger/Parlament, T-52/90, Zb. s. II-121, bod 24; C/Komisia, už citovaný, a tam citovaná judikatúra

Súd pre verejnú službu: 28. júna 2007, Da Silva/Komisia, F-21/06, Zb. VS s. I-A-1-179, II-A-1-981, bod 71 a tam citovaná judikatúra

7. Pokiaľ uvedenie právneho postavenia dotknutej osoby do predošlého stavu, v akom sa nachádzala pred zrušením aktu súdom Spoločenstva, predpokladá zrušenie následných aktov, ktoré sa však týkajú tretích osôb, takéto rozhodnutie o zrušení sa vydá len vtedy, pokiaľ sa najmä vzhľadom na povahu protiprávnosti, ku ktorej došlo a vzhľadom na záujem služby nejaví ako neprimerané.

Zásady proporcionality a ochrany legitímnej dôvery totiž vyžadujú zosúladiť záujem žalobcu, ktorý je obeťou protiprávnosti, na obnovení jeho práva a záujmy tretích osôb, ktorých právne postavenie mohlo vyvolať legitímnu dôveru. Rôzne úkony vykonané v nadväznosti na konanie stanovené v článku 29 ods. 1 služobného poriadku, ako zapísanie úspešného uchádzača výberového konania do rezervného zoznamu, povýšenie úradníka alebo dokonca vymenovanie úradníka na obsadzované pracovné miesto sa môžu považovať za úkony vytvárajúce právne postavenie, v ktorej zákonnosť dotknuté tretie osoby legálne majú dôveru.

(pozri bod 201)

Odkaz:

Súdny dvor: 1. júna 1995, Coussios/Komisia, C-119/94 P, Zb. s. I-1439, bod 24

Súd prvého stupňa: 12. mája 1998, Wenk/Komisia, T-159/96, Zb. VS s. I-A-193, II-593, bod 121; 31. marca 2004, Girardot/Komisia, T-10/02, Zb. VS s. I-A-109, II-483, body 85 a 86

8. Súd Spoločenstva môže s cieľom zabezpečiť v záujme žalobcu potrebný účinok rozsudku o zrušení, ktorý nevedie k znovuotvoreniu výberového konania na účely obsadenia pracovného miesta, o ktoré sa žalobca uchádzal, využiť neobmedzenú právomoc, ktorú má v sporoch finančného charakteru,

a dokonca *ex offio* zaviazať žalovanú inštitúciu na zaplatenie náhrady škody. Súd môže uvedenú inštitúciu tiež vyzvať na účely primeranej ochrany práv žalobcu nájsť spravodlivé riešenie v jeho prípade.

(pozri bod 214)

Odkaz:

Súdny dvor: 5. júna 1980, Oberthür/Komisia, 24/79, Zb. s. 1743, bod 14

Súd prvého stupňa: Girardot/Komisia, už citovaný, bod 89

Súd pre verejnú službu: 8. mája 2008, Suvikas/Rada, F-6/07, Zb. VS s. I-A-1-151, II-A-1-819, bod 127

9. Na uznanie existencie príčinnej súvislosti medzi zamietnutím kandidatúry úradníka na pracovné miesto a majetkovou škodou, ktorá pre dotknutú osobu vyplýva z rozdielu medzi odmenou a výhodami, na ktoré by mala nárok v prípade jej vymenovania a odmenou a výhodami, na ktoré má skutočne nárok, sa v zásade vyžaduje predloženie dôkazu priameho a určitého kauzálneho vzťahu medzi pochybením dotknutej inštitúcie Spoločenstva a uvedenou ujmom.

V osobitnom kontexte obsadzovania pracovného miesta prostredníctvom povýšenia je však stupeň istoty príčinnej súvislosti dosiahnutý vtedy, ak pochybenie inštitúcie Spoločenstva určitým spôsobom zbavilo dotknutú osobu nie nevyhnutne možnosti dostať predmetné pracovné miesto, na ktoré dotknutá osoba nikdy nemôže preukázať nárok, ale reálnej možnosti byť vymenovaná, čím bola dotknutej osobe spôsobená majetková ujma vo forme straty na príjmoch. Ak sa za okolností prejednávanej veci zdá veľmi pravdepodobné, že príslušná inštitúcia Spoločenstva by pri zákonomnom postupe dotknutej osobe prideli

pracovné miesto, teoretická neistota týkajúca sa výsledku riadne uskutočneného konania nemôže vylučovať náhradu skutočnej majetkovej ujmy, ktorá vznikla dotknutej osobe tým, že sa jej kandidatúra na pracovné miesto, ktoré mala šancu získať, nevezala do úvahy.

(pozri body 216 – 218)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 5. októbra 2004, Sanders a i./Komisia, T-45/01, Zb. s. II-3315, body 149 a 150; 12. septembra 2007, Combescot/Komisia, T-250/04, Zb. VS s. I-A-2-191, II-A-2-1251, body 95 a 96